Eroi ai Barocului pe scena muzicală

(Grigore Constantinescu – 22 aprilie 2007)

Putem considera că, cu această primă producție scenică, Studioul de operă și balet „Ludovic Spiess” își depășește faza proiectelor cu premiera prezentată pe scena Teatrului de Operetă – spectacolul muzical baroc **„Pyram și Tisbe”**.

Ideea proiectului reunește două lucrări cu același subiect, a căror muzică apaține barocului „înalt” dinspre mijlocul secolului al XVIII-lea: cantata semnată de Michel Pignolet de Monteclair (cuprinsă în volumul de cantate publicat în 1728) și opera parodie a lui John Friederick Lampe, prezentată la Covent Garden în 1745. De fapt, autorii proiectului prezentat acum au descoperit ideea parodiei în opera lui Lampe, care utilizase nuanța de amuzament ca urmare a atitudinii adaptării comice după Shakespeare din **Visul unei nopți de vară**, realizată de Leveridge cu ceva timp mai înainte. Asistăm la un spectacol coupée, construit în simetria model-parodie, pe fundamentul unei reconstituiri muzical scenice baroce cu soliști vocali, dans, mișcare și acompaniament instrumental (păstrând originalul textelor franceze și engleze, la care s-au adăugat ceva explicații în românește). Exercițiul este interesant și confortabil pentru interpreți și public, plăcut de văzut și ascultat. În plus, Studioul respectă promisiunea de a face experimente și de a promova talente tinere.

Realizarea este semnată de regizoarea Andreea Vălean, ale cărei soluții le-am perceput puțin diferit față de explicațiile prealabile, oarecum mai apropiate atitudinal privitor la condiția interpretului contemporan. Spectacolul este împodobit cu o coregrafie subtil stilizată de Mary Collins (Anglia), specialistă în dans baroc, mișcarea scenică vioi desenată de Maria Popa, decoruri sumare (Ana Olteanu) și costumele superbe care contribuie substanțial la imaginea personajelor (Ana Alexe). Distribuția muzicală a fost selectată după criterii specializate (casting și pregătire vocală Sophie Boulin – Franța), acompaniamentul era oferit de ansamblul „Collegio stravagante”, condus de Mihai Ghiga, muzicieni care au deja o experiență convingătoare în domeniul barocului. Coordonatorul Studioului „Ludovic Spies”, dirijorul Tiberiu Soare, se adaptează cu naturalețe oportunităților muzicale semnalate și distribuției. Este vorba de prezența plastică a gestului de dans și replicii de teatru – Ana Maria Lazăr, Daniel Popa, Cosmin Seleși – precum și de soliștii cântăreți. Altistul Adrian George Popescu oferă o idee convingătoare pentru categoria eroilor epocii, soprana Iulia Surdu este potrivită replicii feminine ca înfățișare și manieră a cântului, Ion Dimieru (Povestitor și, mai ales, „Leu”), Matei Nicolescu (Zidul) și Mircea Ciurez (Omul din lună) au calități scenice care fac din parodie un exercițiu echilibrat de stil baroc.

Deci, model și parodie, sub semnul unității de limbaj interpretativ, iată o reușită ce trebuie subliniată, căci se află mai aproape de sugestie decât multe alte montări al stagiunii muzicale actuale.

Contribuabili la acest debut sunt Opera Națională, Teatrul Național de Operetă și Institutul Francez pentru o coproducție ce merită aprecieri prin actul de educare estetică într-un domeniu încă deficitar la noi.

Pyram și Tisbe devine acum un reper de studiu, anunțând, după **Deceballo**, că stagiunile muzical-teatrale află despre un orizont „întredeschis” pentru acest repertoriu al trecutului, practic aproape nelimitat în fața creatorilor de spectacole contemporane.